

[Ove Hansen.]

bevare de nuværende fradrag. Rødby har, så vidt jeg erindrer, ca. 3 500 indbyggere, men heraf er, må vi huske på, ca. 700 anbragt på Rødbygård, og det skal jo erkendes, at disse ca. 700 personer, der er anbragt her, medfører, at Rødby ikke hører til de kommuner, hvor der gives valgfrihed. Det kan være, at vi i udvalget bør se lidt nærmere på, om man eventuelt skulle forhøje denne grænse på de 3 000 indbyggere lidt, eller om ministeren, hvor særlige omstændigheder taler derfor, skulle kunne dispensere fra forslagens bestemmelser.

Jeg har med tilfredshed bemærket, at kommuner, der i fremtiden vil gå over til at anvende beskatningsprocenten, får lejlighed til også i det første år selv at afgøre, hvorvidt de vil anvende det store fradragsbeløb på 4 000 kr. eller fradraget på 3 000 kr.

En væsentlig ændring i forslaget vedrørende personlig skat til kommunen er skatter af aktieselskaber m. v. Hidtil har vi haft en kommunal selskabsskat, men der foreslås nu den ændring, at selskabsskatten ikke længere skal opkræves som en kommunal selskabsskat, men alene opkræves af staten som en statskat, hvor man så af det beløb, der indkommer, giver de respektive kommuner $\frac{3}{25}$, d. v. s. 12 pct., af det beløb, der i de pågældende kommuner opkræves i selskabsskat. Den form, vi hidtil har haft for den kommunale selskabsbeskatnings vedkommende, har ofte påført kommunerne en stor administration. Jeg tænker ikke så meget her på de selskaber, der kun driver virksomhed i én kommune, men på de mange filialer af selskaber og datterselskaber, der findes rundt omkring. Her har det været et meget stort arbejde kommunerne imellem at foretage en fordeling af den kommunale selskabsskat. Der skal naturligvis stadig finde en fordeling sted, men reglerne i det foreliggende lovforslag er en del klarere og lettere at finde ud af, og dertil kommer, at de meget små beløb, som en kommune kunne tilkomme i selskabsskat, nu udelades, beløb af så ringe størrelse, at de ikke

har haft nævneværdig betydning for kommunerne.

Jeg har bemærket, at formanden for Foreningen „Bymæssige Kommuner“ på foreningens årsmøde forleden ikke fandt det rigtigt, at staten opkrævede selskabsskatterne og så udbetalte den del, der kunne tilkomme kommunerne. Selv om det måske kan siges, at kommunerne på tilfredsstilende måde har klaret det efter den hidtil anvendte metode, tror jeg dog alligevel, at man skal være tilfreds med det nu foreslåede. Det betyder en forenkling og skulle lette arbejdet. At kommunerne gerne så, at de fik en større part end de 12 pct., som lovforslaget bygger på, er forståeligt. Under udvalgsarbejdet får vi vel lejlighed til at se nærmere på størrelsen af den part, der vil være rimelig for kommunerne.

Jeg kan på mit partis vegne udtale, at vi gerne vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, og jeg håber, at vi i det udvalg, der nedsættes, kan komme til et resultat, helst i januar måned, således at kommunerne i nogenlunde god tid kan gøres bekendt med de nye regler.

Jens Chr. Christensen: Den forenkling, som nærværende forslag til ændring af kommuneskatterne tager sigte på med hensyn til foreninger, selskaber og institutioner, kan vi fra venstres side tiltræde, dog under den forudsætning, at de pågældende kommuner får den andel, som de naturligt har krav på af hele skatteprovenuet. Man må jo huske på, at kommuner, hvori disse selskaber findes, i mange tilfælde har store udgifter i forbindelse med selskaberne, og dér vil de foreslåede 12 pct. på ingen måde dække kommunens udgifter. Det er selvfølgelig ting, vi kan se nærmere på i et udvalg. Også lovforslagets § 10, der går ud på at ophæve enkelte skatteprivilegier, skal vi naturligvis tage stilling til efter et udvalgsarbejde.

Jeg kan også være tilfreds med, at den nuværende kommunale beskatning af statsejendomme, statsinstitutioner, opretholdes;